Redacțiunea, Administrațiunea și Tipografia:
BRAȘOVŬ, piața mare Nr 22.
Scrisorĭ nefrancate nu se primescu. Manuscripte nu se retrimitu!
Birourile de anunciurĭ:
Brașovŭ, piața mare Nr. 22.
Inserate mai primescu în Viena: Rudolf Mosse, Haasenstein & Vogler (Otto Maas), Heinrich Schalek, Alois Herndl, M. Dukes, A. Oppelik, J. Danneberg; în Budapesta: A. V. Goldberger, Anton Mezei, Eckstein Bernat; in Frankfurt: G. L. Daube; în Hamburg: A. Steiner.
Prețulu insertiunilorŭ: o seria garmondu pe o colónă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicărĭ mai dese după tarifă și învoiélă.
Reclame pe pagina III-a o seriă 10 cr. v. a. seu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULŬ LI.

„Gazeta" iese în fie-care di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe unu anu 12 fl., pe șése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe unu anu 40 francĭ, pe șése lunĭ 20 francĭ, pe trei lunĭ 10 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele postale din întru și din afară și la dd. colectori.
Abonamentulu pentru Brașovu:
la administrațiune, piața mare Nr. 22, etagiulu I.: pe unu anu 10 fl., pe șese lunĭ 5 fl., pe trei lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusulŭ în casă: Pe unu anu 12 fl., pe șese lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl. Unu esemplaru 5 cr. v. a. séu 15 banĭ.
Atâtu abonamentele câtŭ și insertiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 78. | Brașovŭ, Vinerĭ, 8 (20) Aprilie | 1888.

Nou abonamentŭ

la

„GAZETA TRANSILVANIEI".

Cu 1 Aprilie 1888 st. v. s'au deschisŭ nou abonamentŭ la care invitămŭ pe toți amicii și sprijinitorii foiei nóstre.

Prețulŭ abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria:
pe trei lunĭ 3 fl.
pe șése lunĭ 6 fl.
pe unŭ anŭ 12 fl.

Pentru România și străinătate:
pe trei lunĭ 10 francĭ,
pe șése lunĭ 20 francĭ,
pe unŭ anŭ 40 francĭ.

Abonarea se póte face mai ușorŭ și mai repede prin **mandate postale**.

Domnii, carĭ se vorŭ abona din nou, se binevoéscă a scrie adresa lămuritŭ și a arĕta și posta ultimă.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei".

Brașovŭ, 7 Aprilie st. v. 1888.

Caracteristice pentru situațiunea interióră în Austria suntŭ acusările ce se facŭ guvernului Taaffe din partea partidelorŭ estreme ale naționalitățilorŭ și ale Germanilorŭ din oposițiune cu ocasiunea desbaterei generale a budgetului.

Mare amărăciune a cuprinsŭ și pe naționalitățile din Austria pentru că vĕdŭ că causa lorŭ nu mai inainteză. Cu deosebire Cehii suntŭ de unŭ timpŭ încóce fórte nemulțămițĭ cu mersulŭ lucrurilorŭ.

Acestei nemulțămirĭ a datŭ viuă espresiune conducĕtorulŭ Cehilorŭ tinerĭ Dr. Gregr într'o vorbire, care în părțile ei esențiale a fostŭ aplaudată de întréga dréptă.

Nu schimbă nimicŭ din importanța acestei vorbirĭ faptulŭ că partida lui Rieger se ține reservată din cause de oportunitate. In fondŭ Gregr a datŭ espresiune numai opiniunei publice a poporului cehŭ, când a chematŭ pe toți delegații cehĭ ca martorĭ, că Cehii nu mai au încredere în guvernulŭ Taaffe.

Din aceste considerațiunĭ aflămŭ de bine a face cunoscutŭ și cetitorilorŭ noștri cuprinsulŭ vorbirei lui Gregr, care aruncă óre care lumină asupra stărilorŭ actuale din Austria:

Deputatulŭ Dr. Gregr declară inainte de tóte că elŭ și cu soții sĕi de principii vorŭ vota în contra încuviințării bugetului. Prin refusulŭ lorŭ Cehii tinerĭ voiescŭ numai sĕ dea espresiune neliniștirei, adâncei nemulțămirĭ și amărăciunĭ ce a cuprinsŭ pe poporulŭ boemŭ din causa direcțiunei și a modului de procedere alŭ guvernului actualŭ. Poporulŭ boemŭ s'a săturatŭ de a mai sprijini unŭ guvernŭ, care nu satisface postulatele lui drepte și lŭ totŭ ametesce cu promisiunĭ, pe carĭ nu se gândesce a le împlini.

Ce a enunțatŭ guvernulŭ în programulŭ seu, ce este cuprinsŭ în discursulŭ tronului dela 8 Octomvre 1879? Acestŭ mesagiu recunósce și aprețiéză înainte de tóte convingerile de dreptŭ ale poporului boemŭ și asigură, că prin intrarea în parlamentulŭ centralŭ (Reichsrath) a deputațilorŭ boemĭ aceste convingerĭ de dreptŭ nu se vorŭ vătăma. Care suntŭ aceste convingerĭ?

Poporulŭ boemŭ e convinsŭ — dice Gregr — că regatulŭ boemŭ formeză o individualitate istorică de dreptŭ publicŭ nedivisibilă, care este legată cu celelalte țerĭ numai prin sancțiunea pragmatică, legătură ce se esprimă în actulŭ încoronării împĕratului Austriei ca rege alŭ Boemiei. Poporulŭ boemŭ regretă profundŭ și durerosŭ, că speranța lui cea mai fierbinte, de a vedé corona țerii sale pe capulŭ regelui sĕu nu s'a împlinitŭ până acuma.

Cehii stăruiescŭ pentru recunóscerea dreptului publicŭ alŭ Boemiei și nicĭ nu le vine în minte a face unŭ secretŭ din acésta, mai ales după ce însuși monarchulŭ a recunoscutŭ de repețite orĭ aceste vederĭ ale poporului boemŭ și le-a aprețiatŭ în modulŭ celŭ mai solemnelŭ. [Aici citéză Gregr diploma împ. dela 20 Octomvre 1860, rescriptulŭ împ. dela 26 Septemvre 1870 și promisiunea făcută în rescriptulŭ împ. dela 12 Septemvre 1871 în care se dice că Maj. Sa recunósce drepturile regatului și este gata a reînoi acéstă recunóscere cu jurămentulŭ sĕu de încoronare.)

Când a venitŭ la cârmă guvernulŭ Taaffe cu programulŭ lui, poporulŭ boemŭ spera că acestŭ guvernŭ va realisa promisiunile Maiestății Sale stăruindŭ a modifica constituțiunea centralisătóre și nivelătóre în sensŭ autonomisticŭ. In acéstă privință poporulŭ boemŭ s'a amăgitŭ cumplitŭ, căcĭ în locŭ de a se lărgi competența dietei sale, autonomia Boemiei a fost în continuu restrînsă.

Arată apoi Dr. Gregr, că în dieta regatului Boemiei nu se mai tracteză obiecte de valóre mai mare și mai alesŭ de valóre politică. Guvernulŭ actualŭ dela care se aștepta sĕ fiă autonomistŭ e totŭ așa de centralistŭ ca și cele premergĕtóre, numai cu deosebirea că lucréză cu ajutorulŭ maiorității autonomiste din parlamentŭ.

Mai departe discută acelŭ punctŭ din programulŭ guvernului în care se dice: „Interesele spirituale și materiale ale tuturorŭ popórelorŭ imperiului le va cultiva cu aceeași îngrijire și necurmatŭ guvernulŭ Meu".

„Intr'unŭ timpu", dice Gregr, „când principiulŭ de naționalitate a devenitŭ celŭ mai puternicŭ motorŭ alŭ vieței popórelorŭ, de sigurŭ că *susținerea naționalității* este celŭ dintâiu și celŭ mai înaltŭ interesŭ spiritualŭ pentr'unŭ poporŭ, care se vede amenințatŭ în esistența sa națională. Intr'o asemenea situațiune se află și poporulŭ boemŭ strîmtoratŭ de două părți de poporațiunea germană agresivă (Oho! în stânga) — acésta trebue sĕ vĕ măgulescă [Risete în stânga] postulŭ avansatŭ alŭ lumei slave".

Sperămŭ, dice Gregr, că guvernulŭ actualŭ va face finitŭ sistemului de germanisare. Adevĕratŭ că cabinetulŭ Taaffe n'a pășitŭ pe cărarea germanisării brutale, dér pentru aceea a alesŭ unŭ drumŭ mai periculosŭ infiltrândŭ pe ascunsŭ veninulŭ germanisării în poporŭ. Limba germană este și adĭ privilegiată chiar în districte curatŭ boeme. Esamenele germane la academiile cehice nu sunt încă nicĭ adĭ cassate. La drumurile de ferŭ se preferă limba germană. La miliția sunt rĕu vĕduțĭ oficerii, carĭ se folosescŭ de limba lorŭ maternă. In cercurile boeme se numescŭ încă funcționarĭ, carĭ nu cunoscŭ limba poporațiunei, dovadă că guvernulŭ actualŭ și fără titlulŭ odiosŭ de „limbă a statului" voiesce sĕ susțină preponderanța limbei germane în Boemia.

Décă guvernulŭ ar fi fostŭ pĕtrunsŭ de adevĕrulŭ, că susținerea și întărirea statului e condiționată de susținerea și întărirea naționalitățilorŭ slave ale statului, ar fi creatŭ de multŭ o lege de naționalitate, care sĕ delăture temerea constantă a popórelorŭ pentru esistența lorŭ națională și sĕ creeze astfelŭ: patriotismulŭ austriacŭ. (Fórte bine! în drépta.)

In privința asigurării naționalității nóstre stămŭ dér totŭ acolo, unde amŭ statŭ inainte cu 9 anĭ, adauge Gregr. Dér sub interesele spirituale ale popórelorŭ nu se 'nțelege numai naționalitatea ci și libertatea cetățenéscă, care culminéză în dreptulŭ de a-și desvolta naționalitatea sa și a-și o păstra nealterată. Nicĭ pe acestŭ terĕmŭ n'a fostŭ crutatŭ poporulŭ boemŭ.

Gregr vorbesce apoi de modulŭ cum s'a practicatŭ libertatea pressei sub ministrulŭ de justiție Prazak, care a supusŭ pressa arbitriului procurorului. Vorbesce apoi de nenumĕratele confiscărĭ de diare, de sentințele multe pentru înaltă trădare, lesă-Majestate și alte crime grele, carĭ facŭ pe omŭ sĕ crédă, că cetățenii Austriei sunt o bandă de criminalĭ. „Narodni Listy," fóia Cehilorŭ tinerĭ, a fostŭ confiscată sub guvernulŭ actualŭ de 311 orĭ pe când sub celelalte guverne a fost confiscată numai de 150 de orĭ. Justiția de cabinetŭ este semnulŭ unui guvernŭ despoticŭ și pressa în Austria e supusă unei asemenĭ justiție de cabinetŭ.

Nu mai bine ca cu pressa stă lucrulŭ și cu dreptulŭ de întrunire. Gregr amintesce aicĭ oprirea banchetului pentru Strossmayer în Viena și dice:

„In acelașĭ timpŭ, când în Austria se serba mortea împĕratului Wilhelm, a învingĕtorului dela Königgrätz, când foi austriace apăreau încadrate în negru, când deputațiunĭ austriace mergeau la Berlinŭ, poliția a decretatŭ, că nu e permisŭ a se da banchetŭ în onórea lui Strossmayer, a acelui bărbatŭ, care are meritulŭ, că revoluțiunea din 1848 a pututŭ fi suprimată de regimentele croate [Bravo! în drépta]. Cunoscuta vorbă: „mulțămirea casei Habsburg" are și adĭ valórea ei. [Mișcare] și popórele slave vorŭ ține minte acésta mulțumire. [Bravo! în drépta]. Dér este totodată o tristă dovadă câtŭ de adânc a cădutŭ deja și acéstă jumĕtate a monarchiei sub tirânia rassei maghiare." (Aplause vii în drépta).

Vorbesce apoi Gregr de multele oprirĭ de întrunirĭ și de legile escepționale introduse de guvernŭ și esclamă: „Austria nu e unŭ statŭ liberalŭ, nu e nicĭ unŭ statŭ absolutistŭ, ci e ceva mai rĕu, este unŭ statŭ alŭ arbitriului ministerialŭ birocraticŭ sub masca aședĕmintelorŭ constituționale." (Aprobărĭ sgomotóse).

Critică mai departe starea financelorŭ, care, dice, a devenitŭ mai rea sub acestŭ guvernŭ și resumândŭ tóte întrébă décă se mai póte mira cineva, că poporulŭ boemŭ a perdutŭ încrederea în acestŭ guvernŭ?

Gregr încheiă dicêndŭ: „Décă Austria ar fi încurcată odată într'unŭ rĕsboiu de unde sĕ vină entusiasmulŭ poporului, décă maioritatea nu póte privi în statŭ altceva decâtŭ o putere inimică și pe asupritorulŭ nisuințelorŭ sale naționale? Sĕ rĕspundă la acésta cestiune ministrulŭ de rĕsboiu; cumcă însĕ lucrurile au ajunsŭ aicĭ, are sĕ mulțuméscă supremulŭ comandantŭ alŭ armatei acelora, carĭ au omorîtŭ însuflețirea pentru dreptŭ și aventulŭ patriotismului. [Aplause în drépta] Noi [Cehii tinerĭ] suntemŭ prea slabĭ ca sĕ rĕsturnămŭ guvernulŭ, dér pretindemŭ ca sĕ-șĭ esecute programulŭ dela 1879.

Boulanger către alegĕtorii sĕi.

Generalulŭ Boulanger a adresatŭ alegĕtorilorŭ sĕi din departamentulŭ de Nord următórea scrisóre:

Diua de 15 Aprilie va însemna pentru țéră datulŭ unei adevĕrate liberărĭ. Ațĭ opusŭ cu curagiu resistență tuturorŭ presiunilorŭ și ațĭ luatŭ posiță contra tuturorŭ tiranilorŭ. Spre a asculta de consciința lorŭ, lucrătorii, pe carĭ au încercatŭ a'i înfrica, 'șĭ-au pusŭ în jocŭ chiar pânea lorŭ de tóte dilele. Se cuvine onóre stăruinței și bravurei vóstre. Politicii, carĭ totdéuna au numai se amâne unŭ programŭ de pe o di pe alta, pretextau că nu 'nțelegŭ profesiunea mea de credință. Voi ațĭ înțeles'o și cu mine *ațĭ cerutŭ disolvarea unei camere condamnate la neputință și revisuirea unei constituțiunĭ nu numai antirepublicane, ci și usurpatóre*, căcĭ aceia, carĭ au votatŭ acéstă constituțiune, și-au adausŭ în modŭ arbitrarŭ o putere constituantă, pe care ei au refusat'o alegĕtorilorŭ.

Ceea ce cere Francia și ceea ce voi ațĭ întăritŭ sub numele meu, este o adunare națională constituantă, dinaintea căreia dispare orĭce ambițiune și care în republică va da poporului loculŭ celŭ largŭ, ce are sĕ-lŭ ocupe și pe care totdéuna i-l'au promisŭ și din care a fostŭ sistematicŭ îndepărtatŭ. Interesele nóstre suntŭ acelea ale patriei și ale republicei, dér republicei și patriei nu'i este de ajunsŭ a trăi, ci trebue sĕ o și scimŭ protege și apĕra fără nicĭ unŭ cugetŭ provocatorŭ. Impreună vomŭ merge către acéstă mare problemă și, fără a ne lăsa sĕ ne înstrăinămŭ prin calumnii, asupra cărora tocmai acum ațĭ pronuntatŭ verdictulŭ vostru, vom lucra ca sĕ facemŭ republica și patria respectată și indistructibilă.

Trăiască Francia! Trăiască republica!

Ungurii și legea de pressă absolutistă.

Foile unguresci suntŭ fórte indignate din causa unei sentințe de judele reg. de cercŭ din Ciucŭ-Sereda contra coredactorului Nagy Imre dela „Székely Nemzet". Lucrulŭ stă așa: „Szek. Nemz." publicase unŭ articulŭ vătămătorŭ la adresa unui advocatŭ și la adresa procurorului r. din Ciucŭ-Sereda, deși cu numele nicĭ unuĭŭ din ei n'a fostŭ amintitŭ. Ofensații înmânară coredactorului Nagy Imre o declarația ca s'o publice în diarŭ, ca justificare. Deórece însĕ declarația nu s'a publicatŭ, judele r. din Ciucŭ-Sereda l'a condamnatŭ pe coredactorulŭ, amĕsuratŭ unei ordinațiunĭ din 1857, la 50 fl. amendă, séu 5 dile închisóre. Condamnatulŭ însĕ nu este redactorŭ respundĕtorŭ alŭ diarului și de aceea este cu atâtŭ mai mare înverșunarea foilorŭ unguresci, carĭ cerŭ sĕ'i se dea lui „Szek. Nemz." satisfacțiune pentru acéstă ofensă din partea numitului jude r.

Incidentulŭ acesta ii oferă deputatului Beksics Gusztav ocasiune ca sĕ scrie pe prima pagină a lui „Kolozsvar“ dela 16 Aprilie unŭ articulŭ, în care cere cu insistență reformarea legei de pressă.

Beksics dice, că reformarea legilorŭ de pressă o cere chiar interesulŭ libertății de pressă, și acésta nu pentru-că dóră în Ungaria n'ar fi liberă pressa, căcĭ — dice elŭ — e mai liberă ca orĭ unde, afară de Anglia și Francia; este deplinŭ și necondiționatŭ liberă; ci motivele carĭ arŭ reclamă cu urgință reformarea legilorŭ de pressă constau după Beksics în împrejurarea, că nu e bine sĕ esiste astădĭ nicĭ urmă de regulamente aduse prin anulŭ 1857, adecă în era absolutismului, căcĭ — dice elŭ — acestea nu apĕră în Ardealŭ ideea de statŭ maghiarŭ contra pressei daco-române și ultra-săsescĭ. Apoi continuând, Beksics scrie între altele:

„Guvernulŭ lui Tisza atâtŭ de mult respecteză libertatea pressei, încâtŭ n'a instituitŭ regulamente escepționale de pressă (sic!) nicĭ pentru Transilvania... Juriulŭ garanteză numai o slabă apĕrare contra atacurilorŭ de bandițĭ îndreptate asupra statului maghiarŭ; puterea judecătorescă esercitată de jurațĭ de ai naționalitățilorŭ n'a oferitŭ nicĭ o garanțiă. In Clușŭ celŭ puținŭ se condamnă înjurătorii națiunei și statului maghiarŭ; în Brașovŭ (vre sĕ dică póte Sibiiu?) ei au fostŭ lăudațĭ...“

După acésta îșĭ esprimă Beksics încă odată părerea, că urmele legilorŭ din timpulŭ absolutismului trebuescŭ șterse, căcĭ acestea favoriséză pressa naționalitățilorŭ și dau nascere la aparițiunĭ, ca cea ivită cu condamnarea coredactorului dela „Sz. Nemz.“ Dice că procedura penală ar face sĕ înceteze de sigurŭ tote abusurile prin carĭ nicĭ acum nu se recunósce o Ungariă unită, și în genere o ideă de statŭ maghiarŭ. Der când vomŭ ave noi procedură penală? — se întrebă Beksics, mai cerendŭ încă odată nu numai oprirea regulamentelorŭ de pressă rĕmase din absolutismŭ, ci și revisiunea legei de pressă.

Va sĕ dică Beksics și soții sĕi cerŭ pentru Ungurĭ deplină libertate de pressă fără nicĭ o reservă, ér pentru naționalitățĭ ceru sĕ se transforme legea de pressă absolutistă austriacă în lege de pressă absolutistă ungurescă, care scimŭ ce'nsemneză.

SCIRILE DILEI.

Luându notă despre respingerea cererei de nulitate a d-lui *Stefanŭ Bobancu*, „Ellenzek“ face următórea observațiă: „Acum așaderă în arestulŭ din Năseudŭ potŭ se aeriseze odaia închiriată pe patru lunĭ a d-lui viceredaktorulu Bobancu, căcĭ nu peste multŭ timpŭ va sosi locuitorulŭ ei“.

Ce suflete nobile! Cum îngrijescŭ ei până și de aerisirea odăilorŭ temnițelorŭ ungurescĭ, când e vorba d'a le înfunda cu Nemaghiarĭ, carĭ luptă pentru îmbunĕtățirea sórtei neamului lorŭ! Și totŭ se mai plângŭ aceștia de persecutare! Ce *ingratitudine!*

***

Ministrulŭ ungurescŭ de agricultură a publicatŭ pentru plantarea de pădurĭ, în scopŭ d'a se împedeca dĕrîmarea pământului de pe dealurĭ și munțĭ și formarea de nășipŭ foitorŭ, trei premii marĭ (1000 francĭ, 800 fr. și 500 fr.) și trei premii de recunoscință (400 fr., 200 fr. și 100 fr.) ce se vorŭ da în anulŭ 1893 din fondulŭ forestierŭ alŭ țĕrii. Potŭ concura toțĭ cei carĭ au plantatŭ pădurĭ în 1888 pe spesele lorŭ, ér nu pe ale statului.

***

După cum spunŭ diarele din Bucurescĭ, d-lŭ Michailŭ Cogălniceanu e greu bolnavŭ. Dorimŭ distinsului bărbatŭ de statŭ cea mai grabnică și deplină însĕnătoșare.

***

Inspectarea administrativă a căii ferate vicinale Deșiu-Zelău se va face la 11 [23] Aprilie.

***

Ni se scrie, că d-lŭ Augustinu On. Paulŭ, teologŭ din diecesa Oradei-marĭ în seminarulŭ centralŭ din Pesta, a obținutŭ la universitatea de acolo stipendiulŭ de 250 fl.

***

In cerculŭ Deșiului recrutarea a datŭ de rîndulŭ acesta resultate forte nefavorabile. Din 889 de recruțĭ au fostŭ înrolațĭ în armata comună numai 77, la honvedĭ 17, la supravisitațiă au rĕmasŭ 15, ér 103 nu s'au presentatŭ la assentare. In Cojocna assentarea se va începe la 30 Aprilie n., presentându-se cu acéstă ocasiune și classa a IV-a de etate.

***

In Aiudŭ s'a ivitŭ difterita în modŭ forte îngrijitorŭ.

Corespondența „Gazetei Transilvaniei.“

Constanța, Martie 1888.

Domnule Directorŭ! Am cetitŭ în „Gazeta“ nóstră din 4 (16) c. nr. 49 o scurtă notiță asupra balului mascatŭ de societate arangiatŭ la 3 c. în salónele gărei orașului Constanța.

Intențiunea mea nu este de a face. precum s'ar cuveni, o dare de sémă mai pe largŭ asupra acestei petrecerĭ și acésta pentru cuventulŭ, că scopulŭ eminamente umanitarŭ pentru care s'a arangiatŭ acestŭ balŭ este de unŭ caracterŭ strictŭ localŭ, în consecință înainte de realisarea lui nu era necesarŭ sĕ fiă publicatŭ.

Voiescŭ însĕ sĕ rectificŭ douĕ erorĭ ale raportorului „dobrogeanŭ“ ce le-a lăsatŭ sĕ se strecóre în notița de mai susŭ.

In notiță se spune: A. S. Gafeneu, Directorulŭ gărei din locŭ. Domnulŭ A. S. Gafeneu inginerŭ distinsŭ și vechiu funcționarŭ alŭ căilorŭ ferate este Directorulŭ de esploatare alŭ căii ferate dobrogene a statului românŭ, linia Constanța-Cernavoda, ér nu directorŭ alŭ gărei, căcĭ gările au „șefĭ“ și aicea ca în tótă lumea.

Totŭ astfelŭ este greșită și frasa, că spitalulŭ ce se va înființa din produsulŭ netŭ alŭ balului „va aparține gărei.“

Și acum, decă am atinsŭ acéstă cestiune fără voia mea, silitŭ însĕ de raportorulŭ dobrogenŭ, voiu spune și scopulŭ ce se urmăresce prin arangiarea balului.

Constanța a începutŭ a se europenisa numai de când este a României. De ospicii pentru infirmĭ este aprópe lipsită. Calea ferată Dobrogénă are personalŭ numerosŭ inferiorŭ și uvrierŭ. Pentru casurĭ de bólă provocate prin accidente neprevĕdute, bună-óră: ciocnirĭ de trenurĭ, derailărĭ etc. personalulu isbitu de aceste nenorocirĭ nu avea unde sĕ'șĭ alineze și alunge suferințele la timpŭ.

Direcțiunea pentru remediarea acestui inconvenientŭ, a luatŭ ea însașĭ inițiativa înființărei unei „infirmerii“ pentru căutarea personalului inferiorŭ din serviciulŭ ei.

Autorulŭ acestei salutare idei este Directorulŭ de esploatare A. S. Gafeneu ér comitetulŭ organisătorŭ alŭ „infirmeriei“ este constituitŭ din sociele amploiațiloru superiorĭ ai acestei linii, în frunte cu sora Directorului, d-șóra Elena S. Gafeneu.

Acelașŭ comitetŭ de dómne, pentru casulŭ de față formândŭ unŭ felŭ de surori de caritate, șĭ-a luatŭ asupra sa și fatigiósa sarcină de a supraveghia infirmeria ce se va înființa.

Primițĭ Domnule Directorŭ încredințarea distinsei stime ce vĕ conservă.

George dela Pinticu.

Intêmplărĭ diferite.

Vagabundĭ. In nóptea de 13 Aprilie n. c. poliția din Papolța a pusŭ mâna pe doi vagabundĭ, de carĭ foile ungurescĭ spunŭ că ar fi de naționalitate românĭ, de cumva n'orŭ fi chiar ungurĭ. La tóte întrebările ce lĭ-au adresatŭ, au datŭ nisce rĕspunsurĭ forte caracteristice. Unulŭ din ei se dice că a venitŭ din România și că în Doboli s'ar fi încuartiratŭ la unŭ Românŭ, pe care l'a înșelatŭ cu îmbrăcăminte și l'a făcutŭ sĕ-lŭ transpórte cu căruța până la Papolța, mințindu-i că e omŭ bogatŭ și că venindŭ cu elŭ până la Papolța îi va plăti bine atâtŭ hainele, câtŭ și cărăușia. Ajungĕndŭ însĕ în Papolța, vagabundulŭ începù sĕ facă cărăușului oferte de căsĕtoriă, îndemnându-lŭ sĕ mérgă la pețite pe la ómenii carĭ au fete. Va sĕ dică în locŭ de banĭ, elŭ îi oferì fete. Alŭ doilea vagabundŭ imita pe celŭ dintâiu, cu deosebire numai, că nu-șĭ scia spune loculŭ nascerei. Odată spunea că e din unŭ satŭ, altă-dată din altŭ satŭ. La urmă locuitorii venìră la idea, că óspeții lorŭ nu suntŭ póme bune. Ii denunțară la poliția, care pe amêndoi îi arestà.

Fecunditate. In Sepsi-Sângeorgiu a rĕposatŭ dilele acestea femeia unui cojocarŭ, care în privința fecundităţii a datŭ esemplu aprópe ne mai pomenitŭ. Ea a datŭ nascere în viéța sa la 26 de copii, dintre carĭ însĕ numai unulŭ trăesce.

Nenorocitŭ. In pădurea Prejmerului unŭ tăiătorŭ de lemne fù ucisŭ de unŭ arbore, care a cădutŭ peste elŭ.

Incercare de sinucidere. In Clușiu s'a aruncatŭ comerciantulŭ Emanuel Viksz în Someșŭ cu intențiunea de a se sinucide. A fostŭ scosŭ încă viu din apă. La acestŭ pasŭ l'ar fi împinsŭ referințe familiare nefavorabile.

Se dormimŭ noptea cu ferestrele deschise?

Profesorulŭ Dr. Reclam din Lipsca scrie în privința acésta următórele:

Cu nedreptŭ se crede în poporŭ. că nu este bine, ba chiar periculosŭ a dormi cu ferestrele deschise și cum că peste totŭ, aerulŭ de nópte este stricăcios. Curentele de aerŭ în timpulŭ nopții suntŭ stricăciόse numai în regiunile acelea, unde terenulu este mlăștinosŭ, fiindcă exhalațiunile periculóse sănĕtății se ridică în aerŭ tocmai în timpulŭ nopții. In regiunĭ unde pămentulŭ este uscatŭ, pe munțĭ și etagele de susŭ ale edificielorŭ, tocmai din contră aerulŭ în decursulŭ nopții este mai curatŭ și mai sănetosŭ, ca în decursulŭ dilei.

Cine vrea se-'șĭ introducă în odăile sale prin ferestrele deschise acestŭ aeru, are sĕ urmeze în modulŭ următorŭ: decă 'i stă la dispositiune, afară de odaia de dormitŭ, încă și o altă odaia, care în decursulŭ nopții rĕmâne nelocuită, se deschidă ușa înambele aceste odăi și sĕ lase în odaia a doua amĕsuratŭ temperaturei anutimpului unŭ geamŭ seu douĕ, seu în

---

FOILETONULŬ „GAZ. TRANS.“

(1)

Parlamentariulŭ seu deputatulŭ înaintea divanului cerescŭ.*)

— „Bucurosŭ voiu lua la cunoscință,“ dise Sf. Petru, „că tu, în calitatea ta de membru alŭ parlamentului, la legislațiune numai de considerarea binelui comunŭ ai fostŭ condusŭ; că tu ai vorbitŭ și ai votatŭ după consciința ta.“

— „Binele comunŭ și consciința mea au fostŭ fără îndoélă conducĕtorii mei de tote dilele, Sfântulŭ meu judecătorŭ!“

— „Acesta e unŭ rĕspunsŭ,“ dise Sf. Petru, „pe care eu l'așŭ numi iesuiticŭ, decă așŭ voi sĕ folosescŭ modulŭ de espresiune alŭ unoru limbĭ rele, der departe de mine aceea! Voescŭ însĕ sĕ te întrebŭ, óre aceștĭ îndatinațĭ conducĕtorĭ fostu-ți-au conducĕtorii de tóte dilele?“

— Ce sĕ respundŭ la asta, Sf. meu Judecătorŭ? Aceea atérnă de conceptulŭ lucrurilorŭ. Binele comunŭ se póte concepe din laturele lui cele mai varii! Insĕ între deosebitele pretensiunĭ ale aceluia, care câteodată între sine se contrariéză, póte consciința se se liniștescă ușorŭ, avêndŭ la îndemână principiulŭ „In dubiis libertas, adecă....“

— „In cele îndoióse libertate,“ îlŭ întrerupse Sf. Petru, „pricepŭ eu acésta, după darulŭ limbilorŭ, ce înainte de asta cam cu douĕ mii de anĭ l'am primitŭ, înainte de ce ai fi sciutŭ tu baremĭ unŭ cuvêntŭ latinescŭ. Insĕ ceea ce nu pricepŭ e casuistica ta; aceea îmĭ pare a fi pré invențiósă, esplică-te mai clarŭ.“

— „Voiu încerca, Sfântulŭ meu Judecătorŭ. Diseiu, că binele publicŭ arată varii pretensiunĭ, una din acelea este, fără contradicere, că poporului sĕ i-se dea legĭ bune; alta e că poporulŭ se aibă încredere în legislatorii sĕi. Decă acesta din urmă lipsesce, cum va respecta atuncĭ poporulŭ legile, care i-s'au datŭ? Ințelegĭ deducerile mele?“

— „Mĕ nisuescŭ,“ dise Sf. Petru.

— „Acum, ca poporulŭ sĕ aibă încredere în legislatorii sei, înainte de tóte aceștia nu trebue suspiționațĭ, pentrucă și ei, ca cei mai mulțĭ ómenĭ, carĭ astădĭ dicŭ negru și mâne albŭ, și vice-versa, sunt supușĭ schimbărei păreriloru lorŭ. Căcĭ decă i-ar suspiciona astfelŭ, atuncĭ cu dreptulŭ ar pute dice, că legea, ce i-au dat'o, ar ave cu totulŭ altă colóre, decă respectiva sfătuire și votare ar fi urmatŭ, în locŭ de astădĭ, orĭ mai nainte orĭ mai târdiu cu o di. Pricepi-mĕ.“

— „Mĕ silescŭ a te pricepe,“ dise Sf. Petru.

— „Prin urmare trebuie,“ reluà érășĭ cuvêntulŭ deputatulŭ, „celŭ puținŭ după modesta mea părere, sĕ încunjure legislatorulŭ cu cea mai mare băgare de sémă orĭ ce aparițiune ce l'ar înfățișa ca nestatornicŭ, nesigurŭ, schimbătorŭ, și că ar face legile după îmboldulŭ eventualŭ, momentanŭ, căcĭ acesta l'ar scăde în opiniunea publică. La înțelesŭ m'am esprimatŭ?“

— „Așa, așa“, rĕspunse Sf. Petru, „nu mai puținŭ credŭ și eu a cunósce din esplicările tale, încâtva confuse, ce voiescĭ a'mĭ clarifica. Tu vreì sĕ dicĭ: deórece e în interesulŭ țĕrei a ave legĭ, care se se respecteze, fiindcă acelea suntŭ făcute de bărbațĭ luminațĭ și conscienţioșĭ, așa trebue se te nisuescĭ a fi unŭ astfelŭ de bărbatŭ. Pentru aceea cu diligință conscienţiósă a trebuitŭ sĕ studiezĭ marele întrebărĭ ale binelui publicŭ, care ai fostŭ chiămatŭ a le deslega, și votarea ta se fi fostŭ totdeuna espresiunea convingerei tale. Așa ți-ai înțelesŭ tu mandatulŭ tĕu de deputatŭ, dreptu-i?“.

— „Totușĭ nu tocmai așa, Sfântulŭ meu judecătorŭ. Și aceea ar fi fostŭ într'adeverŭ imposibilŭ Cugetă numai: când am fostŭ chiămatŭ în corpulŭ legislatorŭ, eram tînĕrŭ și forte slabŭ pregătitŭ pentru acésta. Eu nu făcusemŭ studii aprofundate nicĭ într'unŭ ramŭ alŭ sciințelorŭ de statŭ. Intréga mea echipare pentru parlamentŭ a statŭ pe acelŭ timpŭ din anumite opiniunĭ preconcepute, idei, ce prinsesemŭ icĭ-colé din scrierĭ diaristice și din reuniunĭ, concepte drăgălașe, care au fostŭ mai multŭ resultatulŭ unei aplecărĭ naturale, decâtŭ alŭ unei precugetărĭ mature. Așa votările mele, lucru naturalŭ, că purtau cu sine semnulŭ neesperiinței. Eu votam órecum cu ușurință într'unŭ înțelesŭ seu altulŭ așa precum me lăsam a fi condusŭ seu de amorulŭ propriu, seu de studiele mele superficiale, seu chiar de esemplulŭ amicilorŭ mei. Mai târdiu, după-ce meditarea, esperiința, și unu studiu seriosu mĭ-au deschisŭ ochii, am cunoscutŭ fără greutate, că eu, în multe casurĭ, am urmatŭ o cale falsă, și am combătutŭ ce ar fi trebuitŭ sĕ aperŭ, din contră am părtinitŭ ce ar fi trebuitŭ sĕ combatŭ.

Insĕ a mĕ întorce de pe acéstă cale

*) Din opulu Fugements de Monseigneur Saint Pierre (Judecățile d-lui Sf. Petru). Par André de Pas. Paris 1879.

decursulŭ lunilorŭ celorŭ calde din veră tóte geamurile de susŭ și de josŭ deschise. — Cine are însĕ o singură odaiă de durmitŭ, fără altă odaiă laterală, sĕ deschidă unŭ geamŭ de sus dela o ferestră (care este câtŭ se póte de depărtată dela loculŭ unde se află patulŭ) și sĕ-l lase crepat, puindŭ între crucea ferestrii și ferestră unŭ dopŭ de plută. In acéstă posițiune se ficséză geamulŭ deschisŭ legându-lŭ cu unŭ șiretŭ de celălaltŭ pentru ca sĕ nu se deschidă mai tare în decursulŭ nopții și sĕ rĕmâe numai o crepătură pentru circularea aerului: în fine se lasă gialusiile în jos. Astfelŭ se premenesce în decursulŭ întregei nopțĭ aerulŭ și se echilibréză temperatura lui. Intr'unŭ astfel de aerŭ rece și curatŭ somnul este cu multŭ mai sănĕtosŭ și diminéța se simte omulŭ cu multŭ mai puternic, ca într'unŭ localŭ închis și plin de aer vițiosŭ. Vara când dormĭ cu ferestrile deschise, când te deșteptĭ diminéța simțĭ mai multă poftă de lucru și ostenéla nu te coplișesce atâtŭ de ușorŭ.

Mai are și altŭ avantagiu deschiderea geamurilorŭ de susŭ. Nu numai că se premenesce mai iute aerulŭ din odaiă, dér nu mai suntemŭ espușĭ atâtŭ de multŭ consecințelorŭ rele ale curentului de aerŭ. *De curent n'avemŭ se ne temem, decă nu suntemŭ nădușițĭ*, căcĭ nicĭ odată nu produce bóle; pentru persóne sănĕtóse și nu prea delicate și clocite, curentulŭ nu este nicĭ pe departe atât de stricăciosŭ, ca aerulŭ stricatŭ dintr'o odaiă, unde nu este curentŭ. Frica de curent s'a lățit printre ómenĭ fără sĕ fiă motivată și la unele persóne a ajunsŭ până a fi *ridiculă*.

Cuvêntŭ funebru,

rostitŭ la înormentarea tînerului Septimiu Mihălescu din Craiova, doctorandŭ în medicină.

Tristă Adunare! Orĭ-ce lucru are începutulŭ și sferșitulŭ sĕu, și orĭ-ce ființă se nasce, trebue sĕ și móră. Acésta e legea creațiunei. O flóre rĕsare primăvera, se desvoltă, îșĭ rĕsfață frumósele sale colorĭ sub radele învietóre ale sórelui, și după-ce ne desfătéză cu frumsețea și mirosulŭ ei plăcutŭ, de care umple aerulŭ, se veștejeșce și móre. Mărețulŭ ștejarŭ și bradulŭ munțilorŭ din micŭ copăcelŭ devine o măiestósă podóbă a naturei; apoi, împlinindu-șĭ destinațiunea și cursulŭ existenței, cu încetulŭ se usucă și elŭ, și se preface în pulbere. Așa se trecŭ tóte și cu toții dela cea mai neînsemnată plantă până la omŭ, și dela păstorŭ până la rege.

Ei omule! te credĭ mare și învingĕtorŭ. Decă ai învinsŭ unŭ leu, unŭ tigru, ai disŭ că eștĭ triumfătorŭ; decă ai cuprinsŭ o țeră, te-ai numitŭ cuceritorŭ; ai luatŭ fulgerulu din norĭ și ai disŭ că eștĭ domnitorulŭ naturei. Da; ai învinsŭ ființele și puterile brute ale naturei, căcĭ tu eștĭ spiritŭ, și cea mai mare putere a universului este spiritulŭ. N'ai reflectatŭ însĕ, că o gloriă mai mare decâtŭ acésta este a te învinge pe tine însuțĭ, a-țĭ mărgini nemĕsuratele tale pofte și aspirațiunĭ, și a-țĭ sci țĕrmuri loculŭ și timpulŭ tĕu în mijloculŭ naturei.

Facemŭ sgomotŭ câtŭ trăimŭ, ne ținemŭ marĭ și mândri unii de alții, și trăimŭ ca și cum esistența nostră ar trebui sĕ fiă eternă. Ne gândimŭ că atuncĭ ne-amŭ împlinitŭ scurta cale a vieții și ne întórcemŭ în oceanulŭ nemărginitŭ alŭ puterii necreate; neînsemnatele nóstre individualitățĭ nu se mai cunoscŭ; se contopescŭ într'una, precum rîurile micĭ și păraiele se amestecă și se contopescŭ într'una, în sînulŭ mării spre care alérgă tóte împreună.

O singură ființă, o singură putere, este fără începutŭ și sfârșitŭ: este ființa séu puterea eternă, din care amŭ eșitŭ și în ființa căreia ne întórcemŭ cu toții.

E tristŭ însĕ, când florea cade, lovită de grindină, înainte de a-și fi împlinitŭ destinațiunea sa; este o nespusă durere a muri omulŭ în flórea tinereței. Câte visurĭ și dorințe, câte speranțe nu se stingŭ atuncĭ cu ele, lăsĕndŭ în urma lorŭ durerea și pustiulŭ!

Septimiu Michălescu, doctorandŭ în medicină dela universitatea din Bucuresci, fiiulŭ venerabilului profesorŭ Simeonŭ Michălescu dela liceulŭ din Craiova, de abia împlinise 27 de anĭ, și acum, când din flórea mândră, care împodobia câmpulŭ părintescŭ, avea se devină stîlpŭ alŭ familiei, când era sĕ fiă fala și sprijinulŭ nemângăiațilorŭ sĕi părințĭ în timpulŭ bĕtrânețelorŭ, acum ei îmbrățișéză cu durere numai umbra lui cea rece, care se duce și se depărtéză în noianulŭ vecĭniciei.

Septimiu Michălescu s'a născutŭ în orașulŭ Zlagna din munții apusenĭ ai Transilvaniei, în cea regiune muntósă și clasică numită țéra Moților ŭ, la anul 1860, Octomvre 15 — In același anŭ, cu trei lunĭ mai nainte, părintele sĕu trecu în România și se stabili în Craiova ca profesorŭ la gimnasiulŭ de aicĭ, transformatŭ atuncĭ în liceu. Miculŭ Septimiu petrecu érna aceea cu mamă-sa și două surorĭ ale lui în casa bunică-sa din acelŭ orașŭ, unde se născuse, și în primăvéra următóre fu adusŭ, fiindŭ încă în fașiă, de către părinții sĕi, la noulŭ domiciliu. Câtŭ de mare fusese bucuria absintelui părinte atuncĭ, când audise despre nascerea celui dintâiu fiu, în urma altorŭ două fiice mai marĭ!

Crescêndŭ elŭ sub îngrijirea părintéscă, făcea cea mai mare bucuriă părințilorŭ sĕi, prin chipulŭ lui celŭ frumosŭ, prin deșteptăciunea și desvoltarea spiritului sĕu. Ajungêndŭ la etatea de școlă, fu datŭ la școlele de aicĭ, și la 1879 îșĭ termină cu laudă studiele lyceale și trecu examenulŭ de bacalaureatŭ. Pentru a-și deschide o carieră independentă și a se face folositorŭ sie-și, familiei și patriei sale, pe care învĕțase a o iubi cu devotamentŭ dela părinții sĕi, îșĭ alese ca specialitate medicina și se înscrise la Facultatea de medicină dela Universitatea din Bucurescĭ, unde trecuse cu succesŭ laudabilŭ tóte examenele până la celŭ din urmă, care singurŭ îi mai remăsese, împreună cu tesa de doctoratŭ. Când se pregătea și pentru acestea, în tómna trecută, fu lovitŭ de o crudă bólă din care abia restauratŭ, se puse din nou pe muncă obositóre a casă și la spitalurĭ, recidivă și cădu din nou în bólă, care nu voi sĕ-lŭ mai părăséscă, și în urma căreia, după grele suferințe, îșĭ dete sufletulŭ în brațele părințilorŭ sĕi, unde alergase cu trei sĕptĕmânĭ 'nainte, căutândŭ scăpare.

Aicĭ cu tóte că i-s'au datŭ tóte îngrijirile părintescĭ, și cele medicale de către doi din cei mai în etate și mai esperimentațĭ doctorĭ, nu fu cu putință de a fi scăpatŭ din gura nemilósei morțĭ, care-i tăia firulŭ vieții la 2 Martie ora 6 d. am. — fiindŭ cu câte-va ore mai 'nainte împărtășitŭ cu ss. taine ale muritorilorŭ, după dorința sa propriă, voindŭ sĕ arete cu acésta că, precum a venitŭ în lume ca creștinŭ, totŭ așa vre sĕ ésă din lume érășĭ ca creștinŭ.

Plângĭ nemângăiată mamă, plângețĭ întristatŭ părinte și întristată familiă; dér plângețĭ crestinesce, plângețĭ în resignațiune. Aduceți-vĕ aminte de cuvintele acelui înțeleptŭ străbunŭ alŭ nostru, care dicea că „nu se cuvine se voimŭ a îndrepta voința Dumnedeiască.“

„Durum sed levius fit patientia
Quidquid corrigere nefas.“
(Horațiu carm. 1, 24, 19).

Ér tu, doiósă umbră, întră liniștită în cetatea eternă; mormêntuŭ tĕu nu va sta pustiu: țĕrîna ta rece va fi încăldită de lacrimĭ durerose. — Rĕmasŭ bunŭ! pentru tot-d'auna rĕmasŭ bunŭ!

Baileanu Magnu,
Elevŭ din cl. VII a Liceului din Craiova.

Convocare.

Membrii asociațiunei de creditŭ și depunerĭ „Prevederea“ se invită la Adunarea generală ordinară ce se va ține la 10 [22] Aprilia a. c. în Codlea. în localulu destinatŭ la 11 óre a. m.

Obiectele:

1. Presentarea bilanțului pe timpulŭ din 1 Iulie 1887 până la 31 Decemvre 1887 din partea Direcțiunei.
2. Dispositiunĭ asupra profitului.
3. Votarea unui regulamentŭ pentru afacerile interne și esterne ale Asociațiunei.
4. Alegerea unorŭ membri în Direcțiune și în Comitetulŭ de supraveghiare.
5. Alte propunerĭ din partea Asociatilorŭ.

Codlea. 1 [13] Aprilie 1888.

Direcțiunea:

Iosifŭ Comanescu, directorŭ. *Ioanŭ Bocrŭ*, cassaru.

SCIRĬ TELEGRAFICE.

(Serv. part. alŭ „Gaz. Trans.“)

Berlinŭ, 19 Aprilie. Temperatura împĕratului osciléză între $38\frac{1}{2}$—$39\frac{1}{2}$ grade. Respirațiunea înainte de amédŭ s'a accelerată. séra apăru a doua óră la ferestră. In consiliulŭ de séra constatară medicii că frigurile au încetatŭ. respirațiunea e aprópe normală.

Berlinŭ, 19 Aprilie. Starea împĕratului s'a înreitŭ dela amédĭ, momentanŭ, 11 óre din nópte, e îngrijitóre.

Scirea foiei „National-Zeitung“. că Rusia îșĭ retrage trupele dela granița, e neîntemeiată; din contră nu e nicĭ o îndoială, că înaintările de trupe rusescĭ spre vestŭ iau tocmai în timpulŭ recentŭ érășĭ unŭ tempo mai viu, negreșitŭ mai întâiu numai către granița Austriei.

Parisŭ, 19 Aprilie. Guvernulŭ a ordonatŭ sĕ se facă marĭ pregătirĭ militare cu ocasiunea întrunirei de mâne a camerei. Boulanger (care a fostŭ alesŭ deputatŭ cu maiorităţĭ sdrobitóre) apare pentru întâia dată în cameră ca deputatŭ.

Bruxela. 19 Aprilie. Conferința partidei bonapartiste de erĭ a hotărîtŭ sĕ sprijinéscă și mai departe pe Boulanger.

Bucurescĭ. 19 Aprilie. Revolta țĕranilorŭ ia totŭ mai multŭ caracterulŭ unei îndărjirĭ în contra proprietății, a inteligenții și a autorității.

Scirea unei foi germane de aci, că cabinetulŭ Brătianu a împărțitŭ între țĕranĭ 40 de milione. banĭ dăruițĭ de Rusia pentru provocarea revoltei, e absurdă, tendențiósă și o invențiune.

DIVERSE.

Ciardașulŭ. Aflămŭ în „Karpathen Post“ următórele cuvinte ale unei mame asupra „csárdás“-ului: „Cu vre-o câțĭ-va anĭ înainte acestŭ jocŭ naționalŭ maghiarŭ era unŭ jocŭ grațiosŭ, frumosŭ și cu deosebire pentru streinĭ avea unŭ farmecŭ nedescrisŭ; cu plăcere puteai sĕ privescĭ ciasurĭ întregĭ acestŭ jocŭ, căcĭ erau artiștĭ cei ce-lŭ jucau. Astădĭ numai publiculŭ de rêndŭ, "eroii mahalalelorŭ îlŭ mai jócă; publiculŭ alesŭ l'a degradatŭ însĕ la unŭ felŭ de cancanŭ, un jocŭ care revoltéză bunulŭ simțŭ, un jocŭ sĕlbaticŭ, care se mărginesce numai la tropoiturĭ nebune și svîrcolirĭ bestiale. Eu am opritŭ pe fiica mea sĕ mai jóce „csárdás,“ și orĭ de câte orĭ se jócă acestŭ jocŭ, eu cu fiica mea părăsescŭ sala. Eu credŭ, că fiecare mamă doresce ca mine, că ar fi timpulŭ sĕ se desvețe tinerii noștri de unŭ jocŭ, care se jócă numai prin cele mai ordinare cârciume.“

Cursulŭ pieței Brașovŭ

din 5 Aprilie st. v. 1888

Bancnote românescĭ	Cump.	8.58	Vend.	8.60
Argintŭ românescu .	„	8.52	„	8.54
Napoleon-d'orĭ . . .	„	10.03	„	10.06
Lire turcescĭ . . .	„	11.32	„	11.37
Imperialĭ	„	10.32	„	10.37
Galbinĭ	„	5.90	„	5.92
Scris. fonc. „Albina“ 6%	„	101.—	„	—.—
„ „ „ 5%	„	98.—	„	98.50
Ruble rusescĭ	„	104.50	„	105.50
Discontulŭ	$6\frac{1}{2}$—8% pe anŭ.			

Cursulŭ la bursa de Viena

din 18 Aprilie st. n. 1888.

Renta de aurŭ 4%	97.—
Renta de hârtia 5%	85.75
Imprumutulu căilorŭ ferate ungare .	150.20
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (1-ma emisiune) . .	45.90
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (2-a emisiune) . .	126.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (3-a emisiune) . .	110.25
Bonurĭ rurale ungare	104.40
Bonurĭ cu clasa de sortare	104.20
Bonurĭ rurale Banatu-Timișŭ . . .	104.20
Bonurĭ cu cl. de sortare	103.90
Bonurĭ rurale Transilvane	103.60
Bonurĭ croato-slavone	103.25
Renta de hârtiă austriacă	78.20
Renta de argintŭ austriacŭ	80.45
Renta de aurŭ austriacă	110.40
Losurĭ din 1860	133.70
Acțiunile băncei austro-ungare . . .	864.—
Acțiunile băncei de creditŭ ungur. .	289.50
Acțiunile băncei de creditŭ austr. .	271.—
Galbenĭ împĕrătescĭ	5.97
Napoleon-d'orĭ	$10.05\frac{1}{2}$
Mărcĭ 100 imp. germane	$62.37\frac{1}{2}$
Londra 10 Livres sterlinge	126.95

Editorŭ și Redactorŭ responsabilŭ:
Dr. Aurel Mureșianu.

a fostŭ târdiu. Eu m'am fostŭ abandonatŭ. și pentru onórea mea politică am fostŭ necesitatŭ a rĕmâne în atitudinea cea falsă. ce odată am luat'o, căcĭ altcum pățiam primejdia de a perde stima alegĕtorilorŭ mei și a'mĭ risca în cameră totă reputațiunea mea“.

— „Incepu a pricepe“ dise Sf. Petru, „încătrău țintescĭ cu esplicările tale cele confuse, și că ce va sĕ însemne mandatulŭ. cu care legislatorulŭ e îndestratŭ: a vota în cutare înțelesŭ séu în contra acestuia. decă elŭ, deputatulŭ prin aceea corespunde baremĭ uneia séu alteia din acele cerințe ale binelui publicŭ, care potŭ fi de interesŭ osebitŭ și între sine contrariante. Sub pretecstŭ, că binele publicŭ ar pretinde ca legislatorulŭ sĕ nu cadă în suspiciunea că are o atitudine nesocotită, ai tinsŭ a'țĭ scusa în ochii mei complicitatea ta în legiferare și pe carea consciința ta propriă nu o rectifică. acéstă procedură dicĭ tu că e în interesulŭ reputațiunei tale politice. Eu din parte-mĭ așŭ fi cugetatŭ, că onórea unui politicŭ, care. precum eu presupunŭ, trebuie se fiă unŭ bărbatŭ plinŭ de prevedere și conscientiosŭ, pretinde cu totulu altă purtare. Și politiculŭ óre sĕ'șĭ privéscă onórea într'aceea, că face pe ómenĭ sĕ credă, că elŭ nu a fostŭ nicĭodată de altă opiniune? că elŭ, după-ce odată cu idei decise a pășitŭ pe cariera vieții sale, mai multŭ n'a avutŭ respectŭ de opiniunile și faptele altora, pe carĭ i-a vĕdutŭ că se ridică la valóre în jurulŭ sĕu? că socotela lui infalibilă preconceputĕ în cutare punctŭ nu o póte schimba nicĭ studiulŭ nicĭ cunoscința de ómenĭ, nicĭ esperința în afacerĭ, nicĭ maturitatea spiritului altora? că elŭ a rĕmasŭ stândŭ pe locu, pe când tóte se mișcau înainte? și că în fine progresulŭ carele e legea întregei vieţĭ pentru densulu nu a esistatŭ? Te potŭ asigura, că eu din partemĭ, deși pe acelŭ timpŭ eram numai unŭ simplu pescarŭ, m'așŭ fi ținutŭ desonoratŭ, decă s'ar fi pututŭ dice despre mine Simonŭ, feciorulŭ lui Iona precum mĕ numiau atuncĭ, că paralelŭ cu etatea nu a sporitŭ și în înțelepciune. Dér ceea ce tu numescĭ onóre, eu numescŭ rușine, și celŭ ce nu dice cu mine dinpreună așa. nu e omŭ cu minte. Cum sĕ mérgă omulŭ înainte pe o cale recunoscută de rea, pentru că cutare din nesocotință, până a nu cunósce calea cea adevĕrată, a rătăcitŭ pe aceea? Cu cerbiciă a se ține morțișŭ de rătăcirea acum cunoscută, numai pentru că mai nainte din lipsă de precauțiune s'a privitŭ acea de adevĕrŭ? Cu scirea a vinde interesele, pentru a cărorŭ apĕrare a fostŭ chiămatŭ numai ca sĕ nu'șĭ recunóscă că mai nainte a fostŭ în rĕtăcire când urma sistemulŭ ce-lŭ considera de dreptŭ, pe când acela în urmările sale s'a recunoscutŭ de greșitŭ? Acésta e nebuniă! Ba încă și mai rea, acésta e o crimă! Decă tu așa ai lucratŭ, apoi țĭ-ai bătutŭ jocŭ de încrederea ce alegĕtorii șĭ-au pusŭ în tine. Când tu pentru o vanitate copilărescă — și tu nu vei nega. că acésta ți-a fostŭ motivulu adevĕratŭ — ai sacrificatŭ binele publicŭ, atuncĭ tu în locŭ de a câștiga respectŭ legislatorilorŭ, ce tocmai diceai că ai socotitŭ a face, ai contribuitŭ la nimicirea acestui respectŭ, tu ai compromisŭ legea, tu o ai falsificatŭ în esența ei și tóte acestea pentru unŭ ticălosu amorŭ propriu, ca sĕ se dică despre tine: ce omŭ firmŭ în părerile sale! Insĕ eu repetŭ, că aceea e o crimă, o crimă carea strigă după pedepsă la cerŭ. Pentru-că Dumnedeu nu pentru aceea a datŭ poporului legislatorĭ, ca ei pentru ambițiunea lorŭ sĕ'șĭ jóce rolulŭ, fără ca sĕ servéscă de conducĕtorĭ poporului. Insĕ decă ei lucră ca și tine, înșelă cu voia poporulu, și cum că acesta nu e numai o greșelă ca de comunŭ: vei vede din pedepsa ce o vei lua!

trad. de Gr. Cardoșŭ.

Avisŭ d-lorŭ abonaţĭ!

Rugămŭ pe domnii abonaţĭ ca la reînoirea prenumeraţiunei sĕ binevoiască a scrie pe cuponulŭ mandatului postalŭ și numerii de pe fășia sub care au primitŭ diarulŭ nostru până acuma.

Totodată facemŭ cunoscutŭ tuturorŭ D-lorŭ abonaţĭ, că mai avemŭ din anii trecuţĭ numerĭ pentru complectarea colecţiunilorŭ „Gazetei." precum și câteva întregĭ colecţiunĭ, pentru carĭ se potŭ adresa la subsemnata Administraţiune în casŭ de trebuinţă.

Administraţiunea „Gazetei Transilvaniei".

Depositulŭ fabricei de mărfurĭ de argilŭ arsŭ și de sobe de căhălĭ la LUDWIG RHEIN, Brașovŭ, Strada Poștii No. 608.

Depositulŭ fabricei de mărfurĭ de argilŭ arsŭ și de sobe de căhălĭ la LUDWIG RHEIN, Brașovŭ.

Bursa de Bucuresci.

Cotă oficială dela 6 Aprile st. v. 1888.

	Cump.	vênd.
Renta română 5%	90.—	91.—
Renta rom. amort. 5%	92.3/4	93.—
Renta convert. 6%	89.—	89.—
Impr. oraș. Buc. 20 fr.	35.—	36.—
Credit fonc. rural 7%	104.1/4	104.—
" " 5%	89.—	89.—
" urban 7%	102.1/4	102.3/4
" " 6%	95.1/4	96.—
" " 5%	85.1/2	86.—
Banca naţ. a Rom. 500 Lei	10.15	10.20—
Ac. de asig. Dacia-Rom.	2.20	2.30—
Ac. de asig. Naţională	198—	200—
Aurŭ contra bilete de bancă	17—1/2	17 1/2
Bancnote austr. contra aurŭ	2.18	2.2

TIPOGRAFIA A. MUREȘIANU,

BRAȘOVŬ,

PIAȚA MARE Nr. 22,

înființată cu începerea anului acestuia, provĕḑută cu cele mai nouĕ mijlóce tehnice și asortată cu cele mai moderne tipurĭ.

primesce și efectuéză totŭ felulŭ de lucrărĭ tipografice, precum:

Opurĭ și broșure, statute, foi periodice, imprimate artistice în aurŭ, argintŭ și colorĭ, tabele, etichete de totŭ feliulŭ și esecutat elegantŭ.

Pentru comercianțĭ: **adrese pe scrisorĭ, facture, liste cu prețurĭ curente, avisurĭ, recomandațiunĭ, cerculare** ș. a.

Programe elegante, bilete visită, bilete de de logodnă și de nuntă, după dorință și în colore.

Dispunêndŭ de mașinĭ perfecționate și de isvóre eftine pentru procurarea hârtiei, stabilimentulŭ nostru tipograficŭ este în posițiune a eseuta orĭ-ce comandă în modulŭ celŭ mai esactŭ și esteticŭ precum și cu prețurile cele mai moderate.

Comandele eventuale se primescŭ **în biuroulŭ tipografiei, Brașovŭ, piața mare Nr. 22, etagiulŭ I,** către stradă. Comandele din afară rugămŭ a le adresa la

Tipografia A. MUREȘIANU, Brașovŭ.

Tipografia A. MUREȘIANU, Brașovŭ.